

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.664/2015/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Czifra Görgy ügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. Kókai Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd : dr. Kókai Gábor ügyvéd) által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indított perében - amelybe a II. r. alperes mellett beavatkozott a **(jogi előadó neve)** jogi előadó által képviselt **Alperesi beavatkozó** - a Szolnoki Törvényszék 2015. április 29. napján kelt 11.P.21.469/2014/18. számú ítélete ellen a felperes részéről 19. és 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben** és akként **változtatja meg**, hogy kötelezi az alperest, 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 34 164 (harmincnégyezer-százhatvannégy) Ft-ot és annak 2009. január 1.napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig pedig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat mértéke szerinti kamatát.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60 000 (hatvanezer) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 321 800 (háromszázhuszonegyezer-nyolcszáz) Ft jelenlegi és megelőző másodfokú eljárási illetékből a felperes 316 300 (háromszáztizenhatezer-háromszáz) Ft-ot, az alperes 5500 (ötezer-ötszáz) Ft-ot köteles megfizetni az állami adóhatóság felhívására a Magyar Államnak.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

A **(település neve)**i Járásbíróság 1102-8-Vh.80/2005. szám alatt **(adós neve)** adós ellen végrehajtási lapot bocsátott ki. A végrehajtást Vh.80/2005. szám alatt a II. r. alperes, mint önálló bírósági végrehajtó foganatosította. Ennek keretében lefoglalta az adós tulajdonát képező ingatlanokat, köztük a **(település neve)** külterületén fekvő **(ingatlan hrsz.-a)**. hrsz.-ú, „szántó” művelési ágú ingatlant, amelyen **(személy neve)** javára elidegenítési és terhelési tilalom volt bejegyezve az általa kötött öröklési szerződés biztosítására, és amelyet nevezett művelt az adóssal kötött, 2003. szeptember 1. napjától 2008. december 31-napjáig szóló haszonbérleti szerződés alapján. A haszonbérleti jog földhasználati nyilvántartásba vételére 2004. március 1. napján került sor.

A II. r. alperes a lefoglalt ingatlanokat 2006. június 9. napján árverésen értékesítette, ennek során a **(ingatlan hrsz.-a)**. hrsz.-ú ingatlant a felperes vásárolta meg 1 020 000 Ft vételárért.

Az árveréssel szemben az adós és **(személy neve)** végrehajtási kifogást terjesztett elő, utóbbi arra hivatkozva, hogy mint a **(ingatlan hrsz.-a)**. hrsz.-ú ingatlan haszonbérletét az árverési vétel kapcsán őt elővásárlási jog illette meg. A **(település neve)**i Városi Bíróság az 1102-8-Vh.80/2005/5. számú végzésével a **(ingatlan hrsz.-a)**. hrsz.-ú ingatlan kivételével az adós további ingatlanaira lefolytatott árverési értékesítést megsemmisítette, **(személy neve)** végrehajtási kifogását viszont elutasította. A bíróság fenti határozatát a II. r. alperes 2006. november 30-án, míg a felperes 2006. december 5. napján vette át. Az adós fellebbezése alapján eljáró Jász-Nagykun Szolnok Megyei Bíróság a 2007. április 6. napján kelt 3.Pkf.20.248/2007/3 számú végzésével az elsőfokú bíróság határozatát helybenhagyta.

A felperes 2007. május 21. napján a II. r. alperes felhívására 940 000 Ft árverési vételár-különbözetet megfizetett, majd a II. r. alperes megkeresése alapján a **(település neve)**i Földhivatal bejegyezte a felperes tulajdonjogát a **(ingatlan hrsz.-a)**. hrsz.-ú ingatlan tulajdoni lapjára.

A felperes a vételárhátralék kiegyenlítését megelőzően az ingatlanon vetés nyomait észlelte, ezt a II. r. alperessel közölte, aki arról tájékoztatta a felperest, hogy az ingatlant tehermentesen szerezte meg az árverés eredményeként, így azt birtokba veheti. A felperes erre tekintettel a kukoricával és napraforgóval bevetett termőföldet tovább művelte, majd 2007. októberében megkezdte a termés betakarítását. **(személy neve)** ezt haszonbérleti jogára hivatkozva kifogásolta, a felperes azonban az ingatlant továbbra is birtokában tartotta, azt 2008-ban is megművelte, a termést pedig betakarította. A haszonbérlet 2007. október 8-án **(település neve)** Városi Bíróságtól birtokvédelmet kért a felperessel szemben a haszonbérleti szerződésre hivatkozással. A jegyző a III-33.567-6/2007. számú határozatával a haszonbérlet birtokháborítás megszüntetésére vonatkozó kérelmét elutasította azzal az indokkal, hogy az érintett ingatlan vonatkozásában a birtokláshoz való jog vitás. A haszonbérlet ezt követően a bírósághoz fordult birtokvédelemért. A birtokperben a **(település neve)**i Városi Bíróság a keresetet elutasította, majd a haszonbérlet fellebbezése alapján eljáró Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság a 3.Pf.21.215/2008/12. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva kötelezte jelen per felperesét, hogy fizessen meg a haszonbérletnek 784 663 Ft-ot, ennek kamatait és a perköltséget. A jogerős ítélet indokolása szerint az árverési értékesítéssel a haszonbérleti szerződés nem szűnt meg, így jelen per felperese a haszonbérletnek kárt okozott azzal, hogy nem biztosította számára 2007. évben a termés betakarítását, 2008. évben pedig a haszonbérlet föld használatát. A kár mértékét a perben kirendelt igazságügyi mezőgazdasági szakértő véleménye alapján határozta meg a haszonbérlet 2007. és 2008. évi elmaradt haszna alapulvételével, levonva abból a haszonbérlet összegét.

A felperes módosított keresetében 2 011 251 Ft megfizetésére kérte kötelezni a II. r. alperest kártérítés jogcímén. Vagyoni kárát 1 211 251 Ft-ban (ebből az ingatlan haszonbérleti jog miatti értékcsökkenését 702 000 Ft-ban, az előzményi ügyben a terhére megállapított perköltség és végrehajtási költség összegét 509 251 Ft-ban), nem vagyoni kárát 800 000 Ft-ban jelölte meg. Kereseti előadása szerint nem tudott arról, hogy az árverésen általa megvásárolt **(ingatlan hrsz.-a)**. hrsz. alatti ingatlanon harmadik személynek haszonbérleti joga állt fenn. Állította, miután a művelés nyomait észlelte a földterületen és közölte ezt a II. r. alperessel, olyan tájékoztatást kapott tőle, hogy az ingatlan birtokba vételének nincs jogi

akadálya. Álláspontja szerint a II. r. alperes mulasztása és téves tájékoztatása miatt érte kár, részben

azért, mert a II. r. alperes az árverési hirdetményen nem tüntette fel a haszonbérleti jogot, s így ő az árverési ajánlata megtételekor nem tudott az ingatlan forgalmi értékét csökkentő teherről, másfelől, mert a keletkezett hasznát a haszonbérletnek meg kellett térítenie. Nem vagyoni kárigénye indokaként előadta, vele szemben eljárások indultak, azok során őt meghurcolták, vesztesen került ki olyan eljárásokból, amelyeket nem maga idézett elő.

Az elsőfokú bíróság az I. r. alperessel szemben a pert jogerős végzésével megszüntette, miután a felperes az I. r. alperes ellen előterjesztett keresetétől elállt.

A II. r. alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint az árverést megelőzően beszerzett tulajdoni lap az ingatlan tehermentes állapotát mutatta, a haszonbérleti szerződésről a végrehajtási eljárás lezárultáig nem volt tudomása. Kiemelte, a haszonbérleti jog nem tartozik a Vht. 137. § (1) bekezdése szerint azon jogok körébe, amelyek a végrehajtás alá vont ingatlant megszerző új tulajdonos tulajdonjogát korlátozzák, ezért aggálytalanul kitűzhetette az árverést „beköltözhető állapotú” ingatlanként, és jogszerűen tájékoztatta a felperest arról, hogy az ingatlant birtokba veheti, művelheti. Hangsúlyozta, a Vht. 138. § (2) bekezdése 2012. szeptember 1. napjától kezdődően írta elő a földhasználati nyilvántartás megkeresését, így nem róható a terhére, hogy a haszonbérleti szerződés fennálltáról előzetesen nem tájékozódott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. r. alperesnek 50 800 Ft perköltséget. Határozata indokolásában rámutatott, a felperes jogorvoslati jogát nem merítette ki, az árverés megsemmisítését nem kérte, végrehajtási kifogással nem élt, ezért a Ptk. 349. § (1) bekezdésében írt különös feltételek megvalósulásának hiányában igénye megalapozatlan volt. A felperes terhére róta, hogy a tulajdonjoga megszerzését követően a földhasználati jogát a földhivatalnál nem jegyeztette be, ez esetben ugyanis a haszonbérleti jog fennálltáról tudomást szerezhetett volna.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Szegedi Ítéltőábra a Pf.II.20.376/2014/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A peres felek fellebbezési eljárással kapcsolatos költségeit 50-50 000 Ft-ban állapította meg. Határozatának indokolása szerint a peradatok alapján nem volt megállapítható, hogy a II. r. alperes téves tájékoztatása következtében a felperesnek milyen mértékű kára keletkezett, ezért vizsgálni kellett, hogy a felperesnek 2007. és 2008. években a földek megművelése eredményeként milyen bevétele származott. Ennek megállapításához előírta szakértői bizonyítás lefolytatását.

A megismételt eljárás során a felperes keresetében 2 011 251 Ft és ennek kamatai megfizetésére kérte kötelezni a II. r. alperest. A fenti összegből 509 251 Ft-ra perköltség címén tartott igényt, amely összeget a haszonbérlet által ellene korábban folyamatban volt per eredményeként volt kénytelen megfizetni, míg elmaradt hasznát a megismételt eljárásban beszerzett szakvélemény alapján 892 087 Ft-ban jelölte meg. A fennmaradó 629 913 Ft-ra általános kártérítés jogcímén tartott igényt azzal, hogy az egyfelől az ingatlanban bekövetkezett értékcsökkenést van hivatva kompenzálni, miután az ingatlant haszonbérleti joggal terhelten volt kénytelen megvásárolni, másfelől kára a haszonbérletnek a jogerős ítélet alapján kifizetett összeg.

A II. r. alperes érdemi ellenkérelme továbbra is a kereset elutasítására irányult. Hangsúlyozta, a perben beszerzett szakvélemény alapján megállapítható, hogy a felperesnek kárt nem okozott, emellett a felperes nem igazolta a perköltség megfizetését, míg az általános kártérítés megállapításának feltételei nem állnak fenn.

A II. r. alperes felelősségbiztosítója az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a perbe beavatkozott, érdemi nyilatkozatot azonban nem tett.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás eredményeként hozott ítéletével a keresetet újfent elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a II. r. alperesnek 15 napon belül 119 850 Ft perköltséget. A II. r. alperes kártérítési felelősségét illetően határozatát az alapeljárásban hozott döntésében foglaltakkal azonos módon indokolta, emellett kiemelte, hogy a felperes tulajdonszerzését a haszonbérlet önmagában nem akadályozta. Továbbra is hangsúlyozta, a felperes a haszonbérletről a bíróság hivatkozott végzéséből tudomást szerzett, így lehetősége volt végrehajtási kifogás előterjesztésével az árverés megsemmisítését kérni, ez alkalmas lehetett volna a későbbi károsodása megelőzésére.

A felperes által 2007. és 2008. évben elért terméseredményt és annak értékét szakértői bizonyítás útján tisztázta, és megállapította, hogy a felperes a jó gazda gondosságával eljárva a vonatkozó időszakban 892 087 Ft eredményt érhetett volna el, amely közel azonos az általa a haszonbérlelő javára fizetett összeggel, így a II. r. alperes a felperesnek ténylegesen kárt nem okozott. Hangsúlyozta továbbá, hogy a haszonbérlelő által a felperessel szemben indított perben eljáró bíróság a végrehajtó közrehatását a kár bekövetkeztében nem állapította meg, jelen per felperesének a hivatkozott perben saját személyében fennálló kártérítési felelőssége alapján kellett helytállnia. Mellőzte a perbeli földingatlan értékének meghatározása tekintetében a szakértői bizonyítást, miután az ingatlan értékcsökkent voltával összefüggő esetleges kárát a felperes végrehajtási kifogás előterjesztése esetén elháríthatta volna.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása iránt azzal, hogy a II. r. alperest 2 011 251 Ft megfizetésére kérte kötelezni. Fenntartotta álláspontját, miszerint a haszonbérleti szerződés fennálltának ténye az ingatlan forgalmi értékét és a vételi szándékát befolyásoló körülmény volt, az ingatlan értékcsökkenéséből származó kára 702 000 Ft. Kiemelte, a II. r. alperes őt téves tájékoztatása folytán birtokba helyezte, így nem helytálló az elsőfokú bíróság érvelése, azaz, hogy az árverési vételtől való elállás esetén károsodása megelőzhető lett volna. A haszonbérlelő által ellene indított perben az általa teljesített marasztalási összeg 784 663 Ft, a terhére megítélt perköltség összege, valamint a végrehajtási költség 509 251 Ft volt, amelyre ugyancsak igényt tartott, a fennmaradó 15 337 Ft jogcímét nem tudta megjelölni. Fenntartotta a bizonyítási indítványát a tekintetben, hogy a szakértő határozza meg az érintett földterület értékét. Hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság elszámolása eredményeként továbbra sem jutott hozzá az érintett két évben a mezőgazdasági termelésből eredő haszonhoz. Vitatta, hogy a jogorvoslati jogát nem merítette ki, mindvégig hangsúlyozta, hogy a földterület birtokbavételére a II. r. alperes téves tájékoztatása folytán került sor.

A II. r. alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés kisebb részben **alapos**.

Az ítélet tábla a Pf.II.20.376/2014/4. számú végzésében részletesen kifejtette álláspontját a kereset jogalapját, illetve a II. r. alperes károkozó magatartását illetően, az abban foglaltakat

változatlanul fenntartja, megismételni nem kívánja. A peres eljárás jelen szakaszában vitatott kártérítés mértékét illetően kiinduló pontnak a Ptk. 355. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés tekinthető, amely szerint kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyoniában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell

megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez, vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A felperes a fellebbezési eljárás során tette egyértelművé kereseti kérelmét és részletezte kára mibenlétét, annak mértékét, ezért a pontosított igény vizsgálata alapján kellett az ítéletablának állást foglalnia annak megalapozottságáról. A felperes állította, hogy az általa megvett ingatlanon fennálló haszonbérleti szerződés az ingatlan forgalmi értékét csökkentette, így egyfelől értékcsökkenés címén kérte kötelezni az alperest az ezzel összefüggésben keletkezett kára megtérítésére. Azt azonban a perben nem bizonyította, hogy a haszonbérleti szerződés fennállta folytán keletkezett olyan kára, amelynek megtérítését a Ptk. 339. § (1) bekezdése és 349. § (1) bekezdése alapján igényelheti. Tény ugyanis, hogy a **(település neve)**i Városi Bíróság 1102-8-Vh.80/2005/5. számú, részére 2006. december 5. napján kézbesített végzése alapján tudomást szerzett az ingatlant terhelő haszonbérleti jogról. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) ekkor hatályos 217. § (3) bekezdése alapján az árveréstől számított hat hónap állt rendelkezésére, hogy végrehajtási kifogást terjesszen elő és kérje az árverés megsemmisítését. Ez a hat hónapos határidő a haszonbérleti jogról való tudomásszerzése időpontjában még nem telt le, így módjában állt volna a végrehajtó számára sérelmes intézkedése ellen a végrehajtási kifogás, mint rendes jogorvoslat lehetőségét igénybe venni. A felperes azonban végrehajtási kifogással nem élt, azaz jogorvoslati jogát nem merítette ki, ezért a Ptk. 349. § (1) bekezdésében írt, a kárfelelősség megállapításához nélkülözhetetlen feltétel megvalósulásának hiányában az ingatlanban a haszonbérleti jog fennállása miatt bekövetkezett esetleges értékcsökkenést illetően a II. r. alperes kártérítési felelősségének megállapítására nem kerülhet sor. Erre figyelemmel szükségtelen volt a szakvélemény kiegészítése az értékcsökkenés meghatározása tekintetében, ezért azt az ítéletábla mellőzte.

Ahogy arra az ítéletábla a hivatkozott végzésében rámutatott, az alperes kétségtelenül tévesen tájékoztatta a jogban járatlan felperest arról, hogy a haszonbérleti jog fennállta ellenére a tulajdonába került földterületet birtokba veheti, művelheti, a termést betakaríthatja, e téves tájékoztatása folytán pedig fennáll a kártérítési felelőssége mindazokért a felperesnél bekövetkezett károkért, amelyek e jogellenes és felróható magatartással okozati összefüggésben keletkeztek. Erre figyelemmel azt kellett vizsgálni, hogy a téves tájékoztatás hiányában miként alakult volna a felperes vagyoni helyzete. Nem vitás tény, hogy a haszonbérő által indított peres eljárás eredményeként a felperesnek 784 663 Ft-ot kellett megfizetnie, amely a haszonbérő 2007. és 2008. évben elmaradt haszna volt. Ha a felperes nem kap téves tájékoztatást a II. r. alperestől az ingatlan birtokbavételének lehetőségéről, úgy azt a szerződésnek megfelelően a haszonbérő művelte volna, szedte volna annak hasznait, amely esetben a felperesnek nem kellett volna kártérítést fizetnie a haszonbérő részére, ugyanakkor haszonbérleti díjra lett volna jogosult. A haszonbér tehát a felperes elmaradt haszna, amelynek összege - az előzményi perben beszerzett szakvéleményből megállapíthatóan - 2007. és 2008. években összesen 141 588 Ft-ot tett ki. A felperes kára tehát az általa a haszonbérőnek kifizetett kártérítési összegből, mint tényleges kárból, és az őt megillető haszonbérleti díjból, mint elmaradt hasznból tevődik össze, azaz az alperes fenti magatartásával összefüggésben 926 251 Ft összegű kára keletkezett. Ez az összeg azonban - a káronszerzés tilalmából következően - csökkentendő azzal a vagyoni előnnyel, amihez az ingatlan jogosulatlan használata révén reálisan hozzájuthatott. Az elsőfokú bíróság a

megismételt eljárásban az ítéletábla iránymutatása alapján szakértői bizonyítást fogantatosított annak megállapítása érdekében, hogy az érintett két évben folytatott mezőgazdasági termelés eredményeként a felperes milyen mértékű bevételekre tett szert. Helytállóan tette az elsőfokú bíróság a tényállás alapjává a szakértői véleményt, abból megállapítható ugyanis, hogy a felperes által elért terméseredmény e két év viszonylatában 892 087 Ft volt. Ezt a felperes a fenti két mezőgazdasági évben tehát bevételként realizálta, ezért ennek összegével csökkenteni kell az általa a jogerős ítélet

szerint kifizetett kártérítés összegét és az elmaradt hasznát (926 251 Ft), így az alperes károkozó magatartásával - azaz a téves tájékoztatásával - okozati összefüggésben keletkezett kára e két összeg különbözete, vagyis 34 164 Ft.

A felperes további kártételként kívánta érvényesíteni az alperessel szemben a haszonbérő által ellene indított peres eljárásban keletkezett és a terhére megállapított perköltség összegét, valamint az azt követően a végrehajtási eljárás keretében keletkezett végrehajtási költségeket. Ezek a költségek azonban nem hozhatók releváns oksági kapcsolatba az alperes felróható magatartásával, ezért azok az alperesre nem háríthatók át. A felperes ugyanis a fentebb hivatkozottak szerint már 2006. december 5. napján tudomást szerzett a haszonbérleti szerződés létéről, utóbb Vékás Kovács Imre haszonbérő - még a peres eljárás megindítását megelőzően - birtokvédelmet is kért a felperessel szemben, így a felperes nyilvánvalóan tisztában volt azzal, hogy a haszonbérő kifogásolja a felperesi földhasználatot, bérő jogait érvényesíteni kívánja vele szemben. Ilyen helyzetben a felperestől elvárható lett volna, hogy a peres eljárás elkerülése és a jogi helyzet tisztázása érdekében lépéseket tegyen, pld. jogi szakember segítségét vegye igénybe, ezáltal megelőzhető lett volna, hogy a haszonbérő igényének peres eljárás keretében kívánjon érvényt szerezni. E tekintetben a felperes nem tett eleget a Ptk. 340. § (1) bekezdésében meghatározott kármegelőzési, illetve kárenyhítési kötelezettségének, ezáltal a perköltségre és a végrehajtási költségre megalapozottan nem tarthat igényt. Megjegyzi az ítéletábra, a végrehajtási eljárásra és a marasztalási összeg végrehajtás keretében történő behajtására a felperes önkéntes teljesítésének hiányában került sor, azaz, ha a felperes jogkövető magatartást tanúsít, úgy az ezzel kapcsolatos költségek fel sem merültek volna. A Ptk. 4. § (4) bekezdésében foglaltak szerint saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki nem hivatkozhat, ennél fogva a végrehajtási eljárás során felmerült költségek megtérítésére a felperes ez okból sem tarthat igényt.

A fentiek összegzéseként megállapítható, hogy a felperes kártérítési igénye csupán 34 164 Ft erejéig bizonyult megalapozottnak, amelyen felül megilleti e tőkeösszeg után 2009. január 1. napjától a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamat. A 2008. évi haszonbérleti díj az adott év végével vált esedékessé, ezért az ítéletábra a kamatfizetés kezdő időpontjaként 2009. január hó 1. napját határozta meg.

A kifejtettre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az alperest a rendelkező részben írtak szerint marasztalta.

A felperes fellebbezése csak kisebb részben bizonyult sikeresnek, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes fellebbezési eljárási költségeinek viselésére, amely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból áll.

Az ítéletábra a peres felek pernyertessége-pervesztessége arányában rendelkezett a feljegyzett jelenlegi és megelőző másodfokú eljárási illeték viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Szeged, 2015. november 25.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanóczné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró